

حسادت از خباثت باطن و کوری دل، نشأت می‌گیرد

یک کارشناس مذهبی گفت: اظهار شادمانی از گناه، گناهان صغیره را به کبیره تبدیل می‌کند.

یک کارشناس مذهبی گفت: اظهار شادمانی از گناه، گناهان صغیره را به کبیره تبدیل می‌کند. حجت‌الاسلام اصغر دانشی در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) منطقه لرستان، در رابطه با حسادت افزود: گناهان به دو دسته صغیره و کبیره تبدیل می‌شوند در برخی موارد گناهان صغیره به کبیره تبدیل می‌شود مثل اظهار شادمانی از گناه.

وی ادامه داد: برخی از گناهان کلیدی هستند یعنی در محرمات و معاصی دیگری را نیز به روی انسان می‌گشایند؛ به عبارت دیگر گناهان کلیدی گناهان دیگری را به دنبال خود می‌آورند به طور مثال حسادت را می‌توان یک گناه کلیدی دانست زیرا انسان را به گناهان دیگری مانند غیبت، تهمت، بخل و ... نیز سوق می‌دهد.

دانشی بیان کرد: بین غبطه و حسادت تفاوت ظریفی وجود دارد، انسان حسود آرزوی زوال نعمت‌هایی را دارد که خداوند به سایر بندگان بخشیده ولی غبطه به این معنی است که انسان آرزوی داشتن نعمتی که سایر بندگان خدا از آن بهره‌مند هستند را داشته باشد بدون هیچ‌گونه بدخواهی برای دیگران.

رئیس عقیدتی سیاسی نیروی انتظامی در رابطه با علائم حسد بیان کرد: فرد حسود پشت سر کسی که به او حسد می‌ورزد غیبت و بدگویی می‌کند ولی وقتی حضور دارد به تملق و چاپلوسی می‌پردازد، در وقت گرفتاری او را شتمت می‌کند و از بیچارگی او خوشحال می‌شود.

دانشی اضافه کرد: به منظور پیشگیری از رواج حسادت در جامعه باید روحانیون قبل از پرداختن به مسائل اعتقادی، مطالبی در رابطه با اخلاقیات مطرح کنند؛ زیرا این بیماری اخلاقی اگر درمان نشود تبعات جبران‌ناپذیری برای فرد و جامعه به همراه می‌آورد. رئیس عقیدتی سیاسی نیروی انتظامی لرستان اظهار کرد: معمولاً حسادت از خباثت باطن و کوری دل، نشأت می‌گیرد، کمالین که امام صادق(ع) فرمود حسادت ثمره تاریکی قلب است. همچنین گاهی به دلایل دیگری مانند دشمنی بین افراد، حب ریاست، بخل، خدپسندی و خودبرتربینی، تبعیض، احساس حسادت میان افراد شکل می‌گیرد.

دانشی ادامه داد: والدین باید از تبعیض قائل شدن میان فرزندان خود که انگیزه حسادت را در آن‌ها قوی می‌کند اجتناب کنند حتی روسای ادارات نیز نباید میان کارمندان تبعیض قائل شوند کما اینکه علت بسیاری از جرم و جنایت‌ها مانند قتل‌های بی‌بیل به دست قبیل و خیانت برادران یوسف در اثر همین حسادت بوده است.

وی اذعان کرد: آدم حسود نسبت به نعمت‌های خداوند معترض است؛ لذا خداوند هم از او بیزار است، زیرا او به دنبال نابودی سرمایه‌های خود در اجتماع است و لازم است این بیماری قبل از این‌که به مرز ناعلاجی برسد، درمان شود.